

متن پرسش

«رسید مژده که دلمرده می شود دلشاد/ مهار خرمن کهنه به باد باید داد» «بدون هیچ سرانجام، گرم مستی باش/ برقص! قاصدکی باش بی هوا در باد» «زامام امر خودت را به دست دوست بده/ بصیر اوست که دارد نظر به حال عباد» «همیشه پشت زمین گرم آسمان بودست/ ببین که تکیه زده هر گزاره ای به نهاد» «به جای طعنه زدن ها به کار آینه ها/ میان دل بنشانیم نور جای سواد» «مرا گذر بده از هر پلی به سوی خودت/ اگر به هر کس و ناکس مسیر دل افتاد» «نترس، غصه به پایان رسیده، شادی کن/ فرارسیدن ماه رجب مبارکباد...» ۱۴ دیماه ۱۴۰۳

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! باز امیدواری به رحمت الهی و باز نظر به آینده ای که تنها از طریق ایمان می توان حضور آن را در دوردست ها احساس کرد. ایمان، آری! ایمان، این بزرگ ترین سرمایه ای که هر روز متذکر مژده ای است که خبر از سرآغاز رحمت دیگری است به همان معنایی که جناب عالی در سروده خود می فرمایید: «همیشه پشت زمین گرم آسمان بوده است». پس ما را و یأس چرا؟! هرگز. زیرا: «إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ». الحمد لله که خداوند راهی مقابل ما گشوده که هرگز بن بست ندارد. شعر زنده و خوبی سروده اید. موفق باشید